

§ 243.

Finder Dommeren, at Forundersøgelsen er saavidt fremmet, som dens Diemed udkræver, tilstiller han Statsanklageren Udskrift af Undersøgelsen og Sagens Aktstykker og opfordrer ham til, hvis han maatte ønske yderligere Foranstaltninger truffet for Undersøgelsens Slutning, at fremkomme med sit Andragende desangaaende inden en af Dommeren fastsat Frist. Ogsaa til den Sigtede skal Dommeren gjøre Meddelelse om sin Hensigt at slutte Forundersøgelsen og rette en lignende Opfordring. Fremkommer intet saadant Andragende eller forkastes det ved Dommerens Kjendelse, sluttes Forundersøgelsen, og Statsanklageren underrettes herom.

§ 244.

Er Forundersøgelse under Et indledet mod en Person for flere Forbrydelser eller mod flere Personer, og det findes, at Undersøgelsen af en eller nogle Forbrydelser eller med Hensyn til enkelte Sigtede er fremmet saavidt, som Diemedet udkræver, kan Dommeren paa Andragende eller i Embeds Medfør forsaavidt slutte Undersøgelsen, dog i det første Tilfælde kun, naar ingen af de Forbrydelser, hvis Undersøgelse ikke er moden til Slutning, antages at medføre en strengere Strafart.

Sluttes Forundersøgelsen for en eller nogle af de Forbrydelser, for hvilke den samme Person er sigtet, kan Undersøgelsen af de andre Forbrydelser midlertidig hvile, indtil Afgjørelse for den eller de førstnævnte Forbrydelsers Vedkommende har fundet Sted, naar Statsanklageren forlanger det, og den Sigtede ikke fordrer Forsættelse.

§ 245.

Inden Udløbet af 14 Dage efter modtagen Meddelelse om Forundersøgelsens Slutning skal Statsanklageren indlevere sit Anklagefrift til den dømmende Ret; sker dette ikke, anses Forsølgningen for frafalden. Underretning om, at Anklagefriftet er indleveret, meddeles uopholdelig Undersøgelsesdommeren af Statsanklageren.

Kan der paa Grund af en for en anden Forbrydelse reist Anklage blive Spørgsmaal om at undlade Paatale i Henhold til § 37 Nr. 2, er det tilstrækkeligt, at Statsanklageren inden den nævnte Frist meddeler Undersøgelsesdommeren, at han forbeholder sig Beslutning, indtil Afgjørelse af hin Anklage har fundet Sted. Fristen regnes i saa Fald fra Udløbet af Paaankesfristen eller den endelige Dom. Fra dette Tidspunkt regnes ogsaa Fristen, naar den reiste Anklage afvises, fordi den hører for en anden Ret; skal Anklagen bringes for en anden Ret, fordi forenede Sager adskilles, regnes Fristen fra Rettens Beslutning herom. Finder Statsanklageren det nødvendigt at andrage paa yderligere Undersøgelses handlinger, inden Beslutning om Anklage tages, eller vil han indstille Spørgsmaalet, om Anklage skal finde Sted, til Dverstatsanklageren, eller finder han Grund til at andrage paa en Afvigelse fra Børnethingsreglerne, er det tilstrækkeligt, at han inden den nævnte Frist gjør de fornødne Skridt hos vedkommende Myndighed eller Domstol samt meddeler Dommeren dette. Forsaavidt da Sagens videre Fremme beror paa Dverstatsanklageren, forlænges Fristen en Uge; forsaavidt den beror paa en Rets Afgjørelse eller Virksomhed, finder en Ugesfrist Sted, fra Meddelelsen om Afgjørelse eller Virksomhedens Slutning at regne.

Undersøgelsesdommeren kan paa Andragende af særegne Grunde indrømme Forlængelse af de ovenfor nævnte Frister.

Indtil Anklage er reist, eller de nævnte Frister ere udløbne, anses Sagen for afhængig for Undersøgelsesdommeren.

§ 246.

Indgives efter Forundersøgelsens Slutning Andragende om yderligere Undersøgelses-